

DE ZOON VAN EEN WEDUWE UIT NAÏN

In dit weekeinde krijgen we twee ongeveer gelijke verhalen te horen over een opwekking uit de dood. In het evangelie volgens Lucas heeft Jezus medelijden met de enige zoon van een weduwe. De aandacht in dit verhaal gaat vooral uit naar de vrouw. Zij is een weduwe, een grote menigte vergezelt *haar*, Jezus ziet *haar* en heeft medelijden met *haar*, hij spreekt tot *haar* en geeft de reeds overleden zoon aan *haar* terug. De vrouw heeft geen man en geen zoon en is gedompeld in rouw. Zij weerspiegelt de 'arme' aan wie Jezus de blijde boodschap komt verkondigen, op haar is het medelijden van Jezus gericht.

Door de weduwe haar zoon terug te geven, plaatst Jezus de weduwe terug in haar directe gemeenschap, zodat ze weer een menswaardig leven kan leiden.

Het verhaal dat Lucas ons vertelt, heeft zijn parallel in het verhaal dat we in de eerste lezing horen (1 Koningen 17). Hier wekt de profeet Elia wekt de zoon van zijn gastvrouw uit de dood op. Eveneens uit medelijden met de vrouw. Lucas kent dit verhaal, want hij heeft Jezus er eerder naar laten verwijzen. Lucas benadrukt met zijn eigen verhaal de goddelijkheid van Jezus. Elia pleit namens de vrouw bij God om genezing en door 'driemaal languit op het kind te gaan liggen' en te bidden, verhoort God zijn gebed en dat van de vrouw. Maar Jezus spreekt direct tot de dode jongen en deze wordt terstond weer levend. Op deze wijze vervult Jezus de rol die God vervult in het 1 Kon. 17. Maar Jezus is meer dan een profeet, Hij is degene die bewogen is met de armen en hen daarom heil en zegen komt brengen.

(Foto: Gravure: J.S. Carolsfeld, 1855)

SV

Uit: Parochieblad St. Andreasparochie nr. 19, 8 juni 2013